

בעניין:

1. _____ ח', מחוסרת מעמד
2. _____ ח', ת"ז _____

ע"י ב"כ עוה"ד יותם בן הלל ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעות

- נ ג ד -

שר הפנים ואח'

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' מח"ל 7, ירושלים
טל: 02-5419555; פקס: 02-5419581

המשיבים

תגובה משלימה מטעם התובעות

בהמשך לבקשה המוסכמת למתן פסק דין חלקי ובהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.1.2010, מתכבדות התובעות להגיש תגובה משלימה מטעמן:

1. ביום 14.10.2009 הוגשה לבית המשפט הנכבד תגובה מטעם המדינה. בסעיף 8 לתגובתה, הודיעה המדינה כי איננה מתנגדת כי בית המשפט הנכבד יקבע כי שמה של הקטינה (התובעת 1) הוא כמבוקש בתובענה זו. כן הודיעה המדינה, כי איננה מתנגדת כי בית המשפט יקבע, בהתאם למסמכים שהובאו בפניו, את תאריך לידתה של התובעת 1 (להלן: **התובעת**), ובתנאי שהתאריך יפרט לכל הפחות את החודש ושנת הלידה של הקטינה.
2. משכך, ביקשו התובעות, ביום 15.11.2009, בהסכמת המדינה, ליתן, בשלב ראשון, פסק דין חלקי בתובענה. בהתאם לכך, קבע בית המשפט הנכבד ביום 21.1.2010 כי התובעת נולדה ביום 3.4.1992. בהתאם להסכמת הצדדים, פנו התובעות, בעקבות פסק הדין החלקי, למשרד הפנים על מנת שיחודש הטיפול בבקשה להסדרת מעמדה של התובעת בישראל. בעקבות פניה זו, נשלחה ביום 17.2.2010 למשרדנו דרישה מטעם משרד הפנים להמצאת מסמכים נוספים המעידים כי מרכז חייהן של התובעות נמצא בישראל. התובעות עתידות לספק למשיב מסמכים אלה בהקדם האפשרי.
3. באשר לסוגיות שנתרו במחלוקת בין הצדדים, מגישות היום התובעות את תגובתן המשלימה.

עמדתן של התובעות

4. כזכור, במסגרת התובענה ביקשו התובעות כי בית המשפט הנכבד יקבע כדלקמן: **א.** התובעות נולדה בחודש אפריל 1992, בטווח התאריכים 1-6 לחודש; **ב.** לא ניתן לקבוע מיהם הוריה הביולוגיים של התובעת; **ג.** התובעת 2 היא האפוטרופוסית של התובעת, וזאת בהתאם לפסק דינו של בית הדין השרעי; **ד.** לא ניתן לקבוע היכן נולדה התובעת.

5. המבוקש בסעד א' בא על פתרונו, כאשר קבע בית המשפט הנכבד כי התובעת נולדה ביום 3.4.1992. הסעדים האחרים שנתבקשו בתובענה נמצאים עדיין במחלוקת בין הצדדים. כך, לפחות, לכאורה. נעסוק תחילה בסעדים ב' ו-ד' ובהמשך נעסוק בסעד ג'.

הקביעות בדבר הוריה הביולוגיים של התובעת ומקום לידתה

6. כאמור, כל מה שביקשו התובעות לקבוע בעניינים אלה הוא כי **לא ניתן לקבוע** מיהם הוריה הביולוגיים של התובעת **ולא ניתן לקבוע** היכן היא נולדה (סעדים ב' ו-ד' בהתאמה). זאת, בהתבסס על נסיבות מציאתה, כפי שפורטו בתובענה ושגובו בתצהירים רבים אשר צורפו להליך.

7. בתגובתה של המדינה מיום 14.10.2009 נאמר בסעיף 9 כדלקמן:

אולם, בשל היעדר כל ראיות ממשיות בדבר מוצאה של הקטינה וזהות הוריה, ונוכח זאת שבידי המשיבים אין כל נתון או מידע אובייקטיבי אשר יכול לתמוך בטענות אשר נטענות היום, כ-17 שנים לאחר הנטישה הנטענת של הקטינה, ולאור כלל המפורט, **המשיבים מתנגדים לכל קביעה אחרת בעניינה של הקטינה ובכלל זה זהות הוריה והאפשרות לקביעת זהותם ומקום לידתם של הקטינה והאפשרות לקובעו.** (ההדגשה במקור – י.ב.).

8. מתגובת המדינה עולה כי אין, למעשה, כל מחלוקת בין הצדדים בשני עניינים אלה. המדינה הרי איננה טוענת כי נסיבות מציאתה של התובעת אינן כפי שנטען בתובענה. המדינה עצמה איננה מטילה ספק במסמכים שצורפו להליך (ולראיה: המדינה הסכימה, בסעיף 8 לתגובתה האמורה, כי בית המשפט יקבע, בהתאם למסמכים שהובאו בפניו את תאריך לידתה של הקטינה). נסיבות המקרה מעלות בבירור כי לא ניתן לקבוע מיהם הוריה הביולוגיים של התובעת ולא ניתן לקבוע היכן נולדה.

9. כפי שפורט בתובענה ובתגובת התובעות מיום 4.5.2009, התובעת נמצאה ביום 6.4.1992 בפתח המוסד ד', כאשר עליה לא נמצא כל פרט או מסמך מזהה. המדינה איננה חולקת על כך ומשכך טענה בתגובתה כי אין "כל ראיות ממשיות בדבר מוצאה של הקטינה וזהות הוריה". ודוק: **זה בדיוק מה שביקשו התובעות לקבוע.** התנגדות המדינה בהקשר זה איננה ברורה אפוא כלל ועיקר.

10. התנגדות המדינה בעייתית במקרה דנן בייחוד לאור העובדה שמשרד הפנים הוא זה שדרש כי התובעות ימציאו פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, בין היתר בשאלות אלה

(ראו נספח ת/9 לתובענה). ואילו כיום המדינה מתנגדת לכל קביעה בסוגיות אלה, כאשר כל מה שביקשו התובעות לקבוע הוא כי **לא ניתן לקבוע** מיהם הוריה הביולוגיים של התובעת **ולא ניתן לקבוע** היכן היא נולדה. הנה כי כן, ולאור העובדה שאין למי מהצדדים ראיות נוספות מלבד אלה שהוצגו לבית המשפט, לא ברורה התנגדותה של המדינה לקביעות אלה, והדבר מעמיד בצל כבד את השאלה האם באמת מעוניינת המדינה להביא עניין זה על פתרונו באופן שייטיב עם הקטינה, התובעת 2.

הקביעה כי התובעת 2 היא האפוטרופוסית של התובעת

11. התובעות ביקשו כי בית המשפט הנכבד יקבע גם כי התובעת 2 היא האפוטרופוסית של התובעת, וזאת בהתאם לפסק דינו של בית הדין השרעי. בעניין זה טענה המדינה בתגובתה מיום 14.10.2009 (סעיפים 11-14 לתגובה) כי היא מתנגדת לקביעה זו, וזאת בשל העובדה שפסק דינו של בית הדין השרעי לא התבסס על חוות דעתן של רשויות הרווחה בשאלת טובתה של הקטינה. כתמיכה בעמדתה ציטטה המדינה מפסק הדין בבג"ץ 1129/06. התובעות יטענו, כי במקרה דנן אין כל מחלוקת כי טובתה של התובעת מחייבת כי ייקבע כי התובעת 2 היא האפוטרופוסית שלה. כל המסמכים והתצהירים שצורפו לתובענה מעידים על כך. המדינה, מבחינתה, אף איננה טוענת כי הקביעה המבוקשת מנוגדת לטובתה של הקטינה או שקיים אדם אחר המתאים יותר לקבל אפוטרופוסות על התובעת. משכך, ספק אם קביעותיו של פסק הדין בבג"ץ 1129/06 רלוונטיות לענייננו.
12. אולם למען הסר ספק, מבקשות התובעות לצרף חוות דעת מטעם אגף הרווחה של עיריית ירושלים, ממנה עולה המובן מאליו, לפיו טובתה של התובעת היא שהתובעת 2 תיקבע כאפוטרופוסית שלה. חוות הדעת מצ"ב מסומנת א.
13. בין היתר, קובעת חוות הדעת כי התובעת 2 "השקיעה בחינוכה ובלימודה של הקטינה", וביקשה להעניק לה חיים נורמאליים, עד כמה שניתן, ולאפשר לה להשתלב בחברה ולהבטיח לה עתיד טוב ובטוח יותר. חוות הדעת קובעת כי "הקטינה זכתה למשפחה מיטיבה אשר העניקה לה חום ואהבה, חינוך והשכלה גבוהה[ה]". התובעת, מבחינתה, רואה בתובעת 2 ובבנה הביולוגי כמאל כבני משפחתה היחידים, ולדבריה של התובעת "אין לי שום מקום מגורים אחר בעולם ואין לי משפחה חלופית למשפחתי הנוכחית ולא תהיה לי".
14. חוות הדעת מדגישה גם את החשיבות שבסיום ההליך ומתן מעמד בישראל לתובעת, וזאת לאור העובדה שהתובעת גדלה כל חייה בירושלים ואליה נתונים כל קשריה החברתיים וכל זיקותיה. התובעות יטענו בהקשר זה, כי לאור עובדות אלה, מתן מעמד בישראל לתובעת הוא גם מעניינה של המדינה.
15. בהתאם לכך, ולאחר שהומצאה לבית המשפט הנכבד ולמדינה חוות דעת מרשויות הרווחה – הרי שאין כל מניעה לקבוע כי התובעת 2 היא האפוטרופוסית של התובעת, כפי שנקבע בהחלטת בית הדין השרעי.

לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן פסק דין בתובענה, על כל הסעדים שבה, כפי שפורטו בסעיף 4 לעיל.

ירושלים, 22 בפברואר 2010.

יותם בן הלל, עו"ד
ב"כ התובעות

(ת.ש. 52923)